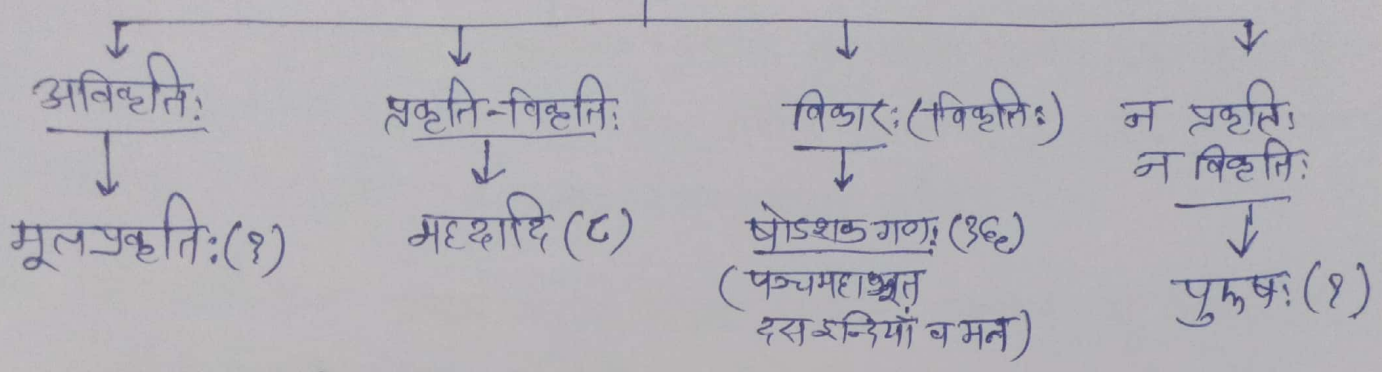

201. सांख्यदर्शनस्य पञ्चविंशतितत्त्वानां कस्य विभाजनं कृतं दृश्यम्? ✓ ①

उ.

पञ्चविंशतितत्त्वानि (25)

प्रकृति = कारणम्
विकृतिः = अर्थम्

मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त।

षोडशगणसु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः॥ (सांख्यकारण-3)

भावार्थः- सांख्यदर्शनस्य पञ्चविंशतितत्त्वानां चतुर्धा कर्णिकरणं दृश्यम् अस्ति। तत्रैव मूलप्रकृतिः प्रधानरूपा (प्रकृतिः), द्वितीयस्य प्रकृतिविकृतिरूपः महदादि (महत्, अहङ्कार, पञ्चतन्मात्राणि), तृतीयस्य विकृतिरूपः (पञ्चमहाभूत + दसइन्द्रियो बभन) चतुर्थस्य न प्रकृतिर्न विकृतिरूपः पुरुषः इति।

202. सांख्यदर्शनानुसारं 'मूलकारणं' (मूलप्रकृतिः) नाम किम्? व्याख्यायत।

उ. मूलकारणं नाम यतः कार्यं तु जायते परञ्च स्वयं कस्मापि कार्यं न भवति अर्थात् प्रकृतिरूपेण तिष्ठति। सांख्यदर्शनस्य प्रकृत्या महदादीनां उत्पत्तिः तु भवति परञ्च स्वयं कस्मापि नोत्पद्यते। अतः प्रकृतिः कारणरूपेण विद्यते। (कारण-कार्य)

203. सांख्यदर्शनानुसारं "कार्यकारणं" (प्रकृतिः-विकृतिः) नाम किम्? स्पष्टयत।

उ. सांख्यदर्शनस्य तत्त्वानि कार्यकारणरूपेण तिष्ठन्ति अर्थात् यदा ज्ञानि तत्त्वानि प्रकृत्या जायन्ते तदा तत्र विकृतिः (कार्यं) भवति परञ्च हेतुभ्यः तत्त्वैभ्यः अन्मानि च तत्त्वानि अपि जायन्ते अतः प्रकृतिः कारणम् अपि भवति।

204. सांख्यदर्शनानुसारं विकृतिः (कार्यं) नाम किम्? व्याख्यायत।

उ. यः तत्त्वः स्वयं कस्मापि उत्पन्नं तु भवति परञ्च स्वयं कस्मापि

नोत्पादयति। स्वः कार्यं तत् कार्यम् शतिञ्च्यते। यथा - षोडशकः गणः
(पञ्चमदशक + एकादशेन्द्रियाणि) स्वयं तु प्रकृतिविकृतिभ्यः अर्थात् बह्वहोभ्यः
उत्पद्यते परञ्च एतस्मात् गणात् कदापि उत्पन्नं न भवति।

२०५. सांख्यदर्शनानुसारं 'न प्रकृतिर्न विकृतिः' (न कारणं न कार्यं) नाम किम् ?
उ. 'न प्रकृतिर्न विकृतिः' पुरुषः भवति। अर्थात् पुरुषः एव कार्य-कारण-
-धर्मेण रहितोऽस्ति। सनातन चैतन्यरूपम् अस्ति।

२०६. योगदर्शनस्य प्रथमं सूत्रं किम् अस्ति? अथवा महर्षिपतञ्जलेः
प्रतिज्ञावाक्यं किम् अस्ति? ✓

उ. 'अथ योगानुशासनम्' (पा. यो. सू. ॥१) अर्थात् अष्ट/वयं
साधकानां मगलस्य अधिकारपूर्वकं श्वेदादिशास्त्रेणाभिहितं परिश्रान्त-व,
ऋषि-महर्षिभिः उपदिष्ट योगशास्त्रस्य इदानीम् आरम्भं कुर्मः। ब्रूमि।

२०७. योगः नाम किम्? ✓

उ. 'योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः' (पा. यो. सू. १/२) अर्थात् चित्तवृत्तीनां निरोधः
एव योगः इत्यभिधीयते। अन्तेषु शब्देषु एवं ~~स्व~~ वक्तुं शक्नुमः
यत् चित्तवृत्तीनां ~~अस्य~~ जमदेभ्यः उत्साहरणं कृत्वा मोक्षप्राप्तिकरणाय
परमात्मनः ध्यानं एव योगः इति।

२०८. योगस्य फलं किम् अस्ति? अथवा योगप्रयोजनं किम्? ✓

उ. " तदा हृद्युः स्वप्नेऽवस्थानम् " (पा. यो. सू. १/३) अर्थात्

यदा चित्तवृत्तीनां निरोधः जायते तदा हृद्युः स्वप्ने स्थितो
भवति। येन प्रकारेण शुद्धस्वर्णं अशुद्ध धातुन मिश्रित्य
स्वर्णशुष्कणं निर्मायति स्वर्णकारः, परञ्च स्वर्णशुष्कणस्य यदा परिशोधनं
कुर्मः तदा अशुद्धधातवः पृथक् भवति एवञ्च शुद्धस्वर्णः अपृथक्
भवति अर्थात् शुद्धस्वर्णः प्राप्नोति। सा एव प्रक्रिया योगोऽपि वर्तते।
येन प्रकृतिः अन्त्यात् समस्ततत्त्वानि पृथक् कृत्य शुद्धे आत्मतत्त्वोपलब्धि
भवति। अस्मिन् आत्मा स्वप्ने तिष्ठति यः एव तस्य शुद्धस्वप्नं वर्तते।

२०९. निरुद्धावस्थां विहाय अन्यास्तु अवस्थास्तु योगीजनानां वृत्तयः कदा
भवति? ✓

"वृत्तिसाक्षमिह रत्र" (पा.ये.सू. 1/4) अर्थात् इतरस्मिन् समये योगीजनो
पृथगः दृष्टुः सशो भवति।

११०. योगदर्शने कृति प्रमाणानि स्वीकृतानि १ नामानि लिखत। ✓

उ. त्रीणि प्रमाणानि। १. प्रत्यक्ष २. अनुमान ३. आगमश्च।

"प्रत्यक्षानुमानाद्गामाः प्रमाणानि" (पा.ये.सू. 1/7)

१११. प्रमाण शब्दस्य षोडशप्रकाराः अस्ति? ✓

उ. प्रमीयते अनेन इति प्रमाणम्। प्रमेयस्य सम्पत् ज्ञानाय यानि
प्रमाणानि अवलम्ब्येते तदेव प्रमाणम् इति उच्यते। भूतोऽपि तद्वर्णं
प्रमाणश्चेत् प्रमाण्यैव वस्तुनः प्रमेयस्य (वस्तुनः) सिद्धिर्भवति।

११२. प्रत्यक्षप्रमाणं नाम किम्? ✓

उ. "इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षम्" अर्थात् यानि वस्तुनः
ज्ञानं इन्द्रियैः भवति सैव प्रत्यक्षप्रमाणम् इति। यथा - नेत्राभ्याम्
दृष्टं पृथिव्या, कर्णाभ्यां श्रुतं गीतं, जिह्वाया आस्वादितं भोजनम्
नासिकाया गन्धितं गन्धः, त्वक्माधमेन स्पर्शानुभवः इति।

११३. अनुमानप्रमाणं नाम किम्? ✓

उ. "अनुमीयते अनेन प्रमाणेन इत्यनुमानम्" अर्थात् येन प्रमाणेन
अप्रत्यक्षीकृतवस्तु दृष्टिमोक्षरं भवति तद् प्रमाणम् अनुमानप्रमाणम्
ज्ञापते। यथा - धूमं दृष्ट्वा अग्नेः ज्ञानम्। अनु अर्थात् पश्चात्,
मानम् अर्थात् प्रमाणम् इति। अनेषु शब्देषु वस्तुं शब्दुमः यत् प्रत्यक्ष-
वस्तुना ज्ञानान्तरम् अप्रत्यक्षीकृतपदार्थस्य ज्ञानं येन प्रमाणेन भवति
तदनुमानमिति।

११४. आगमप्रमाणं नाम किम्? ✓

उ. यस्मै वस्तुनः ज्ञानं प्रत्यक्षानुमानप्रमाणाधारेण न भवति किन्तु तस्य
ज्ञानं विद्वद्भिः उक्तं वचने एवञ्च शास्त्राणाधारेण भवति तत्

आगमप्रमाणं उच्यते। "भाष्यवाक्यं शब्दः उत्त आप्तोपदेशः शब्दः" (२)
 सत्यवस्तुः उपदेशवाक्यं शब्दप्रमाणं, आगमप्रमाणमित्युच्यते। आचार्य
 ईश्वरकृष्णानुसारेण अस्तलक्षणं प्रतिपादितं यत् -

स्वकर्मण्यभिपुक्तो यो रागीद्वेषविवर्जितः।

निर्वैरः पूजितः सद्भिराप्तो ज्ञेयः स तादृशा ॥

अर्थात् येन पदार्थस्य निश्चयात्मकं ज्ञानं कृतं तम् आप्तम् इति उच्यते।
 सः आप्तपुरुषः सौ रागीद्वेषवर्जितो भूत्वा ~~सः~~ अनुभवकारेण वस्तुना स्वरूपलक्षणं
 करोति अतः तस्य वचनं प्रमाणं भवति।

२।५. योगदर्शनानुसारं 'विपर्ययवृत्तिः' नाम किम्? सूत्रं विविच्य व्याख्यातुम्।

उ. सूत्रं → "विपर्ययो मिथ्याज्ञानमतद्रूपप्रतिच्छम्" (पा.पौ.सू. १/४)

अर्थात् यद् वस्तु दृश्यते तम् अन्यरूपेण पश्यामश्चेत् तद् ज्ञानम्
 विपर्ययवृत्तिः उच्यते। यथा - रज्जौ सर्पस्य भ्रान्तं/ज्ञानं इति। एतद्
 मिथ्याज्ञानमेव विपर्ययवृत्तिः उच्यते। विपर्ययमेव अभिया वक्ष्यते इदमेव
 स्वप्नस्तूपदार्थानां जननी वर्तते।
 अर्थ

२।६. 'विकल्पवृत्तिः' नाम किम्? ✓

उ. "शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यो विकल्पः" (पा.पौ.सू. १/९)

अर्थात् वस्तुशून्यं भूत्वापि ~~वस्तु~~ शब्दज्ञानमात्रेण उत्पन्नं चित्तवृत्तिं
 विकल्पवृत्तिः उच्यते। यथा - बन्धापुत्रः, आकशे पुष्पम्, शशकस्य सिंग,
 गर्दभस्य खिग इति। एतेन विकल्पवृत्तिना संशयात्मकं ज्ञानं उत्पद्यते।

२।७. 'निश्चयवृत्तिः' नाम किम्? ✓

उ. "अज्ञानावप्रत्ययालम्बना वृत्तिर्निश्चयः" (पा.पौ.सू. १/१०) अर्थात् या वृत्तिः

जाग्रत, स्वप्नावस्थायां च ~~ये~~ अनुभवानां प्रतीतिः ऊरयति सा एव निश्चयवृत्तिः
 उच्यते। अन्वेषु शब्देषु मनुष्यं कस्यापि विषयस्य ज्ञानं न भवति परन्तु
 ज्ञानाभावस्य प्रतीतिर्भवति यथा - सधननिश्चयं (गरी निश्चयं) मनुष्यम् इदम्
 ज्ञानं भवति यत् अद्य सधननिश्चय आगतवती एतस्य ज्ञानस्य कारणत् एव
 स्वप्न वृत्तिः इति उच्यते।

१८. योगदर्शनानुसारं 'स्मृतिवृत्तिः' किं भवति? व्याख्यात। ✓

उ. "अनुभूतविषयादस्मृमोषः स्मृतिः" (पा.पो.स्. १/॥) अर्थात् अनुभूतविषयाणां पुनः स्मरणमेव स्मृतिः उच्यते। इन्द्रियैः मनसा च अनुभूतविषयाणां संस्कारः चित्तं पतति तेषां कुस्यपि निमित्तमाद्येन पुनः स्मरणम् उक्त प्रकटीकरणं एव स्मृतिः इति। संसारे मनुष्यः संसारे स्थित्वा सम्पद् असम्पद्, सामान्यः असामान्यः, आनन्दउदं, कुरुः, श्रेयं, धृणा इत्यादिभिः भिन्न-भिन्न कर्माणि क्रियते तथा च मनसा चिन्त्यते। एतेषु यस्य सम्पत्तया (गद्या) अनुभवः भवति। सः अनुभवः एव संस्कारः उच्यते। एते संस्काराः चित्तमुपरि स्थायीरूपेण पतति तेषां प्रभावः जन्मपर्यन्तं भवति भावत तेषां भोगसमाप्तं न भवति। एते संस्काराः सम्पद्, असम्पद्, मित्रित्वं च मित्रिः त्रीणि कर्माणि प्रभावयति। चित्तमुपरि स्थिताः संस्काराः यदा जागर्यते तदा एव 'स्मृतिः' इति उच्यते।

२१७. महर्षि व्याख्यानसारेण चित्तवृत्तीनां कतिधा विभागं कृतम्? ✓

उ. 'पञ्च'। "क्षिप्तं मूढं विक्षिप्तम् एकाग्रं निरुद्धमिति चित्तभूमयः" अर्थात् क्षिप्तं, मूढं, विक्षिप्तम्, एकाग्रं निरुद्धमिति पञ्चचित्तभूमयः भवन्ति।

२१८. मूढावस्था नाम किम्? एतस्याः कारणं लक्षणम् च स्पष्टयत। ✓

उ. मूढावस्थायां चित्तं यदा इन्द्रियाणां विषये अचरते भवति तदा साधकः सत्यचिन्तने अयोग्यो भवति एतत् कारणात् सः विवेक रक्षितकार्येषु संपन्नो भवति इयमेव अवस्था मूढावस्था उच्यते।

कारणं → कामं, श्रेयं, लोभः मोहश्च इति।

लक्षणं → निहा, तन्हा, भयं, मोहः, आलस्यं दीनतादिव मनुष्यस्य प्रवृत्तिर्भवति। एतस्मावस्थायां लमो गुण उद्यमो भवति। राजः सत्यं च अभिभूतो भूत्वा गौणरूपेण तिष्ठति। एषा अवस्था अधममनुष्याणामस्ति।

२२१. चित्तस्य क्षिप्तावस्था किमस्ति? कारणं लक्षणम् च लिखत। ✓

उ. यः चित्तः स्वभावात् अत्यन्त अस्थिर इति, यस्मिन् चित्तं चित्तं अतीन्द्रियविषयाणां विचारवापु यादृक् स्थिता बौद्धिश्चैत्र्यं आवश्यकता वर्तते तादृक् न भवति चेन साधकः विषयोमुखी भूत्वा सुखं दुःखञ्च मुञ्चते। एतेदेव क्षिप्तावस्था अस्ति।

कारणं → रागाः दुर्बलं इत्यादयः

गुणं धर्मधर्म, रागविरागं, ज्ञानमज्ञानम्, ऐश्वर्ये-अशैश्वर्ये च इत्यादिषु
उच्यते भवति। अवस्थापामस्यां रजोगुणस्य प्रधानता भवति। सत्वतमश्च
अभिभूतो भूत्वा तिष्ठति। सांसारिक मनुष्याणाम् एतादृशी अवस्था भवति।

२२२. चित्तस्य विक्षिप्तावस्था नाम किम्? कारणं लक्षणं च स्पष्टयत। ✓

उ. विक्षिप्तः अर्थात् यद् विक्षिप्तः विशिष्टं भवति। अधिकतया योगसाधकनाम्
चित्तस्य विक्षिप्तावस्था भवति। यस्याम् अवस्थायां कदाचित् चित्तः
शान्तो भवति कदाचित् अशान्तः इति। एतदेव विक्षिप्तावस्था इति।

कारणं → कर्मभोगम्

लक्षणं → मुखोपरि प्रसन्नता, क्रोधा, घैर्यं, चेतन्यं, ओजं, दानं, करुणा इत्यादिषु
सद्गुणाः दृश्यन्ते। अस्यामवस्थायां सत्वगुणस्य प्रधानता भवति। तमोरजश्च
अभिभूतो भूत्वा तिष्ठति परञ्च रजोगुणस्य स्वभावात् यदा-कदा व्यक्तैः
चित्तः विक्षेपोऽपि भवति। एतादृशी अवस्था सामान्यतः विक्षिप्तमनुष्याणां
भवति।

२२३. चित्तस्य एकाग्रतावस्था किं भवति? कारणं लक्षणं च स्पष्टयत। ✓

उ. एकाग्रः अर्थात् चित्तस्य लक्ष्योपरि एकाग्रिकरणं। यदा मनुष्यः चतुर्विंशतिः
होरास्तु अधिकं शतः एकाग्रचित्तो भूत्वा तिष्ठति। एतस्यामवस्थायां
चित्तः निर्मलस्फटिक सदृशो भवति।

कारणं → जिज्ञासायाः प्रवृत्तिरित्युच्यते।

लक्षणं → निष्कामकर्मकः, राग-द्वेषः, कामं, क्रोधं, मात्सर्यं मोहादिञ्च रहितो
भवति। सत्वगुणस्य प्रधानता भवति। तमोरजश्च अभिभूतो भूत्वा तिष्ठति
एतादृशी अवस्था योगीनां भवति एतस्याः अवस्थायाः अन्तिमावस्था
विवेकख्यातिरिति वर्तते। योगीदर्शने एषा अवस्था 'सम्प्राप्तसमाधि' इत्युच्यते।

२२४. निद्रावस्था नाम किम्? कारणं लक्षणं च स्पष्टयत। ✓

उ. निद्राः अर्थात् यदा सर्वेषां वृत्तीनां पूर्णतया स्पन्दनं भवति एवञ्च विवेक-
प्रभात्याः अपि वैराग्यभावो उत्पद्यते तदा एषा अवस्था भवति सा
निद्रावस्था इत्युच्यते।

कारणं → स्वाभाविकगुणः।

लक्षणं → यदा योगी सम्प्राप्तसमाधौ के अपि दोषान् पश्यति एवञ्च
तेजोत्पन्नः 'परवैराग्यः' मूढो भवति तदा असम्प्राप्तसमाधिः
ईश्वरसाक्षात्कारस्य च उत्पन्ना भवति तदा च योगी परमानन्दः,
सात्त्विकानन्दस्य भवति। अस्मिन् समये स्वभाविः अस्वभाविः वृत्तीनाञ्च
अभावो भवति। इच्छुः स्वरूपस्थितिः उत्पद्यते।

“योगान्तरायाः” इत्यस्य कोट्यर्थः? ✓

अन्तरायः इत्यर्थे विद्वान्, विज्ञेयश्च। योगान्तरायः - योगे विद्वान् विज्ञेयाः।
चित्तो ग्रे विज्ञेयाः जायन्ते ते सर्वे एव अन्तरायाः भवन्ति।

226. महर्षिपतञ्जलिना योगसूत्रे कति चित्तान्तरायाः उक्तम्? नामानि लिखत।

उ. नव (9)। “व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रान्तिदर्शनालब्धश्चमिद्वान-
नवस्थितत्वानिचित्तविज्ञेयास्तोऽन्तरायाः।” (पा.पो. २. 1/30)

- ① व्याधि ② स्थ्यान ③ संशयः ④ प्रमादः ⑤ आलस्यं ⑥ अविरतिः
- ⑦ भ्रान्तिदर्शनं ⑧ अलब्धश्चमिद्वानं ⑨ अनवस्थितत्वञ्च।

227. महर्षिपतञ्जलिना योगसूत्रे चित्तस्य कति उपन्तरायाः उक्त उपविध्याः
उक्तं? नामानि लिखत। ✓

उ. पञ्च (5)। “दुःखदोर्मनस्याङ्गमेजयत्वत्वासप्रश्वासा विज्ञेयस्तद्विभुवः।” (पा.पो. २. 1/31)

- ① दुःखं ② दोर्मनस्य ③ अङ्गमेजयत्वं ④ श्वासः ⑤ प्रश्वावश्च।

228. व्याधि शब्दस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. धातुः, रसं इन्द्रियाणां च विषमता कारणात् उत्पन्नः ज्वरादिकं रोगाः
व्याधिः इत्युच्यते।

“उपहृवांस्तथा रोगान् दित्तजीर्णमिताशनात्” (शान्तिपर्व 267/07)

229. स्थान-शब्दस्य कोट्यर्थः? स्पष्टयत। ✓

उ. कार्ये कृत्याभावः, चित्तस्य अकर्मण्यता इत्यर्थे योगसाधनायां सामर्थ्याभावः।
इच्छा प्रकृति परञ्च कार्ये सामर्थ्याभावः इति।

230. ‘संशयः’ इत्यस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. सन्देहस्य सन्देहपुत्रा, भ्रान्तिदर्शनम्, उभयदिक्स्पर्शी विज्ञानम् इति। यथा-
‘अहं योगसाधनां कर्तुं शक्नोमि’ उत न, उरिञ्चामि परञ्च योगसाधना सिद्धा
भविष्यन्ति न वा। एतादृशं संशयात्मकं ज्ञानं ‘संशयः’ उच्यते।

231. ‘प्रमादः’ नाम किम्? ✓

उ. समाधेः साधनसमूहः भावनायाः अभावः, नियमितकार्येषु शिथिलता (जापरवाही)
समाधेः साधनानां अनुष्ठानाभावात् इति।

232. ‘आलस्यं’ नाम किम्? ✓

उ. चित्तम् अथवा शरीरस्य स्थूलता कारणात् स्थानस्य अभावः।
शरीरस्य स्थूलता कफादि दोषैः भवति एवञ्च चित्तस्य स्थूलता तमीगुणस्य
आधिक्यकारणात् भवति।

अविरतिः शब्दस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. विषयेषु तृष्णायाः भावः अर्थात् विषयेन्द्रियसंयोगात् चित्तस्य विषयेषु तृष्णा कारणतः वैराग्याभावः इति।

234. 'आन्तिदर्शनं' शब्दस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. मिथ्याज्ञानम् (योगसाधनान् तथा च फलस्य मिथ्याज्ञानम्)

235. 'सिजलक्ष्मिपुत्रं' शब्दस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. किमपि प्रतिबन्धकवशात् समाधिभूमेः अभावः अर्थात् समाधौ गमनाभावः।

236. 'अनवस्थितत्वं' शब्दस्य किं तात्पर्यम्? ✓

उ. समाधिभूमिं प्राप्य अपि तस्मिन् चित्तस्य आस्थिरता अर्थात् ध्येयस्य साक्षात्कारः इत्यात् पूर्वमेव समाधेः न प्रापणम्। उपर्युक्ताः नवभन्तरायाः एकाग्रतां नशति एते विद्याः चित्तस्य धृतिना सह भवन्ति; तेषामधौ न भवन्ति इत्यतः कारणतः चित्तस्य विज्ञेयाः योगमताः प्रौढान्तरायाः तथा च योगस्य प्रतिपत्नी उच्यन्ते।

237. 'दुःखम्' इत्यस्य कोट्यर्थः? स्पष्टयत। ✓

उ. दुःखं नाम वेदना (पीडा)। सः च दुःखत्रिविधम् अस्ति आद्यात्मिकं, आधिभौतिकं तथा च आधिदैविकं च इति।

238. 'दोर्मनस्य' इत्यस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. यदा इच्छायाः पूर्ति न भवति तदा मनसि त्रिभौत्यन्तं भवति सा दोर्मनस्य स्थिति भवति।

239. 'अंगमेजपत्वं' शब्दस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. शरीराङ्गेषु कुम्पनमेव अंगमेजपत्वं। एतदपि योगस्य सहविधम् अस्ति।

240. 'श्ववासः' इत्यस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. इच्छया विना वायोः नासिज्या ग्रहणम्।

241. 'प्रश्वसः' शब्दस्य कोट्यर्थः? ✓

उ. इच्छया विना वायोः नासिज्या बहिर्निस्सरणम्।

242. महर्षिपतञ्जलिना चित्तस्य प्रसन्नतायै उत्तमचित्तस्य विघ्नानां प्रशमनाय किं किं उपायं कृतम्? ✓

उ. "मैत्रीकुरुणामुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपुण्यापुण्यविषयाणां भावनातश्चित्तप्रसादनम्" (पा. सं. 2. 1. 33) अर्थात् यः सुखी अस्ति तं जति मैत्रीभावः, दुःखीं जति कुरुणाभावः

प्रात्मनां प्रति प्रसन्नताभावः, तथा च पापीनां प्रति उपेक्षा भावनायाः अनुष्ठानेन चित्तः प्रसन्नं निर्मलं च भवति। अन्येषु शब्देषु एवमपि मत- 9

७ मैत्री → सुखीं प्रति मैत्रीभावः स्यात् तेषां प्रतोहि सामान्यतया जनाः सुखीजनं दुष्ट्वा ईर्ष्यां करोति।

८ दुरुणा → दुःखीं प्रति दुरुणाभावः स्यात् तथा च तेषां स्ववक्ष्यानुगुणं = सहाय्यं करणीयम्।

९ मुद्रिता → प्रसन्नता। ये जनाः सुख्यः क्षयं कुर्वन्ति तान् प्रति प्रसन्नताभावं प्रशंसां, प्रोत्साहनं च दातव्यम्।

१० उपेक्षा → दुरात्मा अर्थात् यः अन्यान् पीडयति तं प्रति क्रोधभावनां विहाय उपेक्षा करणीयाः अक्षयवा उदासीनताभावरूपेण स्यात् त्वम् इत्यभिः।

२५३. "प्रच्छदन्नविद्यारणाभ्यां वा त्राणस्य" (पा.पो.सू. 1/34) सूत्रार्थं स्पष्टयतु।
उ. इनासस्य वारं-वारं बहिःक्षेपणं स्वगानं च अर्थात् रेचकः कुम्भकप्रक्रियया अपि चित्तः शान्तो निर्मलं च भवति।

२५४. "स्वप्ननिद्राज्ञानालम्बनं वा" (पा.पो.सू. 1/38) सूत्रार्थं स्पष्टी करोतु।
उ. स्वप्नालम्बनं तथा च निद्रायां बोधालम्बनेनापि चित्तः शान्तं निर्मलं च भवति।

२५५. महर्षिपतञ्जलिना "चित्तप्रसादनाय वीतरागपुरुषाणां ध्यानं उत्तमम् इति" कस्मिन् सूत्रे उक्तम्?

उ. "वीतरागविषयं वा चित्तम्" (पा.पो.सू. 1/36) अर्थात् वीतरागपुरुषाणाम् विषयकः चित्तोऽपि स्थिरं भवति अथा वीतरागः नाम रागः, द्वेषः, भासक्तिः आकाङ्क्षा च इत्यदिनां समाप्तिः।

२५६. महर्षिपतञ्जलिना अन्ते चित्तप्रसादनाय किमुक्तम्?

उ. "यथाभिमतध्यानाद्वा" (पा.पो.सू. 1/39) अर्थात् यथाभिमतं भवति तथा ध्यानं कुर्वन्तु।

२५७. क्रियायोगः नाम किम्? ✓

उ. "तपःस्वाध्यायेश्वरपणिधानानि क्रियायोगः" (पा.पो.सू. २/१) अर्थात् तपः स्वाध्यायम् ईश्वरपणिधानं च स्वसंपुञ्जलेन क्रियायोगः उच्यते।

२५८. क्रियायोगस्य अभ्यासः किमर्थं क्रियते? ✓

उ. "समाधिभावनार्थः क्लेशतनूकरणार्थश्च" अर्थात् क्रियायोगस्य अभ्यासेन समाधि अवस्थायाः प्राप्तिः तथा च क्लेशानां सूक्ष्मीक्रियते।